

TÜRK TARİH KURUMU ESER YAYIN İLKELERİ

Eser Başvuru Şartları ve Yazım Kuralları

Araştırmacıların başta Türk ve Türkiye tarihi olmak üzere, tarih ve tarihle ilgili alanlarda bilimsel kural ve yöntemlere göre hazırlanmış özgün çalışmaları, derlemeleri, tercümeleri vb. eserler, aşağıda belirtilen süreç ve koşullar sonrasında Türk Tarih Kurumunca kitap olarak yayımlanmaktadır. Eserler Türkçe yayımlanmakla birlikte, gerekli olması halinde yaygın dillerde de yayımlanmaktadır.

-Yayımlanması istenen eserin Türk Tarih Kurumu (TTK) tarafından belirlenen yazım kuralları çerçevesinde yazılmış olması gerekmektedir. Bu ilkelere göre hazırlanmayan eserler Kurum uzmanları tarafından gerçekleştirilen ön inceleme sonrasında yazara iade edilecektir. Eserdeki bilgi ve imla düzeltmelerini gerçekleştirmek yazarın/hazırlayanın sorumluluğundadır.

- Yazım kurallarına uygun olarak hazırlanmış eserlerin başvurusu, **YAYIN TAKİP SİSTEMİ** üzerinden (<https://yaysis.ayk.gov.tr> web sitesine üye olunmak suretiyle) yapılır. Başvurusu yapılan çalışmaların süreçleri Yayın Takip Sistemi üzerinden yürütüleceği için sisteme yüklenecek nüshalarda (PDF ve Microsoft Word formatında) yazarların/mütercimlerin isimlerinin olmamasına dikkat edilmelidir.

- Eserlere eklenmesi istenen resim, çizim, harita veya belgeler (PDF, JPG, TIFF gibi formatlarda) başvuru esnasında Yayın Takip Sistemi üzerindeki ilgili alana yüklenmelidir. Tüm materyaller numaralandırılmalı ve altına açıklamaları yazılmalıdır.

- Eserin içeriği ve eklerinin (resim, çizim, harita, belge vb.) sorumluluğu yazara aittir.

- Başvurusu yapılacak tüm eserler için metinden bağımsız olarak 400-450 aralığında kelimeyi aşmayacak Türkçe ve İngilizce özetler ile 5-8 kelime aralığında anahtar kelimeler bulunmalı ve bunlar başvuru esnasında Yayın Takip Sistemi'nde istenen yere eklenmelidir. **(Belirtilen şartlarda özet içermeyen çalışmalar ön inceleme sonucunda yazara iade edilecektir)**

- Çevirilerde, mütercim, orijinal eserin hak sahibi bulunan yazarından ya da yayınevinden alınan izin yazısını Yayın Takip Sistemi üzerinden ibraz etmelidir. Daha önceden başka bir yerde yayımlanmış eserin TTK tarafından yayımlanmasında da aynı durum geçerlidir.

- Yayın Takip Sistemine yüklenen eserlerin ön incelemesi Kurum uzmanları tarafından yapıldıktan sonra Eser Yayın Komisyonunda görüşülmek üzere komisyon gündemine alınır. Eser Yayın Komisyonunda incelenen çalışmalar, komisyon kararıyla incelenmeden reddedilebilir ya da konunun uzmanı iki hakemin, gerekli görüldüğü takdirde üçüncü bir hakemin değerlendirmesine gönderilir. (Değerlendirmeye gönderilen çalışmalar için hakemlere 2 ay inceleme süresi verilmekte olup gerekli görüldüğü takdirde bu süre 1 ay uzatılmaktadır.) Değerlendirmeye gönderilen çalışmalar hakem raporları ve Eser Yayın Komisyonunun nihai onayıyla basılır.

Hakem raporu doğrultusunda düzeltilmek üzere yazarlarına gönderilen çalışmalar, gerekli düzeltmeler yapıldıktan sonra Yayın Takip Sistemi üzerinden en geç bir ay içerisinde Kuruma iletilmelidir.

-Yazar, TTK Eser Yayın Komisyonu ve hakemler tarafından kendisine tebliğ edilen şekil ve içerik düzeltmelerini zamanında yerine getirmek zorundadır. Bu hususları yerine getirmeyen yazarın eseri Komisyon kararıyla yayın sürecinden çıkarılır. Bu durumda o tarihe kadar tahakkuk eden (dizgi, mizanpaj, hakem vb.) ücretler yazardan tahsil edilir. Aynı şekilde, hakem ve baskı sürecindeyken eserin yazar tarafından yayından çekilmesi durumunda, yukarıda belirtilen giderler yazardan tahsil edilir. Eserin başvurusu, ön inceleme ve Komisyon işlemleri,

akademik hakem incelemesi ve Kurum içi yazışmalara göre eserin basım süresi değişiklik arz edebilmektedir.

- Eser Yayın Komisyonu, gerektiğinde eserlerin yazım şekli üzerinde düzeltme ve değişiklikler yapabilir.

- TTK Eser Yayın Komisyonu ve Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Yönetim Kurulunca yayımlanması onaylanan eserler için eserin yazarı/mütercimi ile yapılacak olan Telif Sözleşmenin ardından ihale ve basım süreci başlatılır.

- Yayımlanan eserlerin Türk Tarih Kurumu Telif Sözleşme Metni'nde belirtildiği şartlarda yayın hakkı Kuruma aittir. Telif hakkı sanal ortamda yayımlanmayı da kapsar. Yazarların bu sözleşmeyi imzalaması gerekmektedir. Eserler, Kurumdan izin alınmaksızın, basılı veya elektronik olarak başka bir yerde yayımlanamaz.

-Sözleşme metnini dolduran ve imzalayan yazarlar takdim ettikleri eserlerinin özgün ve bilimsel etik kurallarına uygun olduğunu taahhüt etmiş kabul edilir. (Bu kurallar için bk. YÖK Etik Kuralları)

- Basılmamasına karar verilen eserler, varsa hakem raporuyla birlikte, Yayın Takip Sistemi üzerinden yazarına iade edilir. TTK Eser Yayın Komisyonu, hakem raporlarından bağımsız olarak bir eseri yayımlamama hakkını saklı tutar.

- Yayımlanan eserlerin yazarlarına (varislerine), mütercimine, yayına hazırlayanına Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Telif Hakkı, Yayın ve Satış Yönetmeliğine göre telif ücreti ödenir.

GENEL YAZIM KURALLARI

1. Yazılar, A4 boyutunda Microsoft Word uyumlu programda (2006 ve sonrası sürümler) Times New Roman veya Baskerville yazı karakterinde yazılmalıdır.

2. Metin, 11 punto ile, tam satır aralığıyla yazılmalı, paragraf başı boşluğu bırakılmalıdır. Metinde ana ve ara başlıklar kullanılabilir. Metin içindeki ana başlıklar 12 punto, büyük harf ve **bold (koyu)** olarak sola hizalı; ara başlıklar 11 punto, **koyu (bold)**, her kelimenin ilk harfi büyük ve sola hizalı olmalıdır. Başlıklar ve paragrafların arasında 6 nk aralık bırakılmalıdır.

3. Sayfa numaraları, eserin ana bölümlerinin ilk sayfasında olmayacak şekilde, üstbilgi içinde sağ ve sol üst kenara 10 punto olarak yerleştirilmelidir. (Eserin GİRİŞ kısmına kadar olan kısmı Roma rakamları ile numaralandırılmalıdır.)

4. Alıntılar, 5 satırı geçtiğinde paragraf girintisinden 1 cm içeriden başlatılmalı, tırnak içinde metne göre 1 punto küçük düz olarak yazılmalıdır. 5 satırdan az olan alıntılar tırnak içerisinde düz olarak verilir.

5. Dipnotlar, 9 punto tam aralık yazılmalıdır. Hizalaması iki yana dayalı ve paragraf girintisi 0,5 cm olmalıdır. Dipnot ayıraç çizgisi olmamalıdır. Metindeki atıflar sayfa altında dipnot şeklinde 1'den başlayarak numaralandırılmalıdır. Bunun dışında metin içinde atıf yapılmamalıdır. Dipnotlarda kaynaklar verilirken, kitap ve dergi ismi *italik* olmalı, makale isimleri tırnak içerisinde, düz olarak verilmelidir. Dipnotlarda, ilk geçtiği yerde kaynak künyesi tam olarak verilmeli, daha sonra *age.*, *agm.*, veya *agt.* gibi yazarın belirlediği kısaltmalarla yazılmalıdır. Bir yazarın birden fazla kitap ve makalesi kullanılıyorsa ikinci eserin ilk kullanımından sonra, yazarın soyadı, sonra kitap veya makalenin tam veya kısaltılmış adı verilmelidir. Çok yazarlı kaynakların ilk geçtiği yerde yazarların tümü yazılmalı, daha sonrakilerde kısaltarak verilmelidir.

6. Paragraf araları, 6nk, paragraf girintisi 0,8 cm olmalıdır. (Metin içinde yer alan görseller ve ekler için satır aralığı birden çok, 1,15 nk olmalıdır.)

7. Üstbilgi-Altbilgi, ana bölümlerin ilk sayfasında olmayacak şekilde üstbilgi kısmında çift sayfaya yazarın adı ve soyadı; tek sayfaya eserin anlamlı kısaltılmış hali büyük harfle, 10

punto yazılmalıdır. (Yayın Takip Sistemi üzerinden yapılacak başvurular esnasında sisteme yüklenen makalelerin -PDF ve Microsoft Word formatında- üst bilgi kısmında yazar ismi olmamasına dikkat edilmelidir.)

8. Yayına hazırlanan tercüme eserlerde, dipnotlarda çevirenin notları (Çev. notu); yayına hazırlayanın notları ise (Yay. haz. notu) şeklinde yazılır. Orijinal metinde olmayıp çevirmen ve yayına hazırlayan kişi tarafından metne eklenen kelimeler köşeli parantez içinde [] gösterilir. Metin içinde kelimelerin eş anlamlıları verilmek istenildiği zaman ise bu kelimeler parantez içinde () yazılır.

9. Türkçe eserlerin yazımında *Türk Dil Kurumu Yazım Kılavuzu* esas alınır

10. Sayfa Yapısı

a. Kenar Boşlukları, üstten: 2,5 cm, alttan: 3 cm, sağdan: 2,25 cm, soldan: 2,25 cm olmalıdır.

b. Kâğıt, yükseklik: 16,5 cm, genişlik: 23,5 olmalıdır.

11. Kaynaklar, bildirilerde kullanılan kaynak ve araştırmalar bildiri sonunda bu başlık altında gösterilmelidir. Kaynaklar, bu başlık altında yeni bir sayfadan başlamalı ve 11 punto ile yazılmalıdır. Sadece metin içinde atıfta bulunulan kaynaklar yer almalı ve yazarların soyadına göre alfabetik olarak düzenlenmelidir.

12. Eserlere, yazarlar tarafından alfabetik dizin eklenmelidir.

13. Eserin İçindekiler ve metin kısmı için başlıklandırma aşağıda belirtildiği gibi planlanmalıdır;

İÇİNDEKİLER

TAKDİM (varsa)

ÖN SÖZ VEYA SUNUŞ

KISALTMALAR

TABLolar LİSTESİ (varsa)

YÖNTEM VE KAYNAKLAR (varsa)

GİRİŞ

BİRİNCİ BÖLÜM

BÖLÜM BAŞLIĞI

I. ANA BAŞLIK

A.

1.

a.

aa.

SONUÇ

SÖZLÜK (varsa)

KAYNAKLAR

DİZİN

EKLER (varsa)

14. Kurumuzca yayımlanacak eserler için bölümlerin dizilişi şu şekilde olmalıdır:

KÜNYE (JENERİK) SAYFALARI: Sadece eser adının ve sağ üst kısımda ithaf cümlesinin yer aldığı **PERDE SAYFA**, eserin, yazarının -varsa tercüme eden veya yayına hazırlayanın- adının yazılı olduğu **İÇ KAPAK** ve kütüphane kartının, ISBN numarası bulunduğu **KÜNYE SAYFASI**'ndan oluşmaktadır. [Bu kısım toplamda 4 sayfadan oluşmaktadır.]

İÇİNDEKİLER

TAKDİM (varsa)

ÖN SÖZ VEYA SUNUŞ

KISALTMALAR

TABLolar LİSTESİ (varsa)

YÖNTEM VE KAYNAKLAR (varsa)

GİRİŞ

ANA METİN

BİRİNCİ BÖLÜM

BÖLÜM BAŞLIĞI

I. ANA BAŞLIK

A.

1.

a.

aa.

İKİNCİ BÖLÜM

BÖLÜM BAŞLIĞI

I. ANA BAŞLIK

A.

1.

a.

aa.

SONUÇ

SÖZLÜK (varsa)

KAYNAKLAR

DİZİN

EKLER (varsa)

ÇEVİRİYAZI METİNLERDE UYULACAK ESASLAR

Çeviriyazı bir metnin Türk Tarih Kurumu Yayınları arasında yer almak üzere başvurusu yapılan çalışmalar öncelikle aşağıdaki hususlara riayet edilerek hazırlanmış olması gerekmektedir.

1. Tanzimat Sonrası Matbu Metinlerde

Bu tür metinlerde ilmî transkripsiyon değil transliterasyon veya başka bir deyişle “hafifletilmiş transkripsiyon” uygulanır.

Bundan sonra kullanılacak olan “transkripsiyon” kavramı Türkçede kullanılmayan harfler de dâhil bütün harfleri aynen bir başka alfabe ile yansıtmayı; transliterasyon ise daha çok kelimenin bütünlüğünü koruyarak herhangi bir sadeleştirme yapmadan aktarmayı anlatmaktadır.

Uzun bütün heceler â, û, î harfleriyle yazılmalıdır. Ör. hâkimiyet; rûberû; cerîde ... Kalın okunması gereken ve anlam karışıklığına da yol açabilecek kelimelerde bulunan uzun a sesi için, bu durumu önlemek üzere “â” şeklindeki imlâ tercih edilebilir. Ör. Gâzî, mukâyese, tekâbül , kânûn...

Bu durum, benzer yazılışa sahip Arapça ve Farsça kelimelerdeki okuma yanlışlarını da önleyecektir. Ör. “Yasa” anlamındaki “kânûn” ile “Ocak ayı” anlamındaki “İkincikânûn”(Kânûnisânî) kelimelerinde olduğu gibi...

Kelimelerin orijinal sesleri korunmalı, transkripsiyondaki hafifletme işlemi imlâ ile sınırlı kalmalıdır. Ör. Aptülhak Hamit (–) → Abdülhak Hâmîd (+)

Arapça terkiplerin yazımında İSAM DİA’nde ve MEB İslâm Ansiklopedisi’nde benimsenen yazım kuralları uygulanmalıdır. Ör. Muhîtü’l-Maârif; Muînü’d-devle ...

Farsça terkiplerde terkip tiresi her seferinde yazılmalıdır. Ör. Devlet-i Aliyye; hüsn-i muâmele, müdür-i umûmî ... Farsça terkiplerdeki terkip –i’si “-ü” şeklinde yazılmamalıdır. Ör. müdür-ü umûmî (–); hüsn-ü muâmele (–); umûr-u mâliye (–) → umûr-ı mâliye (+) ...

“Ve” kelimesine karşılık gelen “ü”ler ise aynen korunur ve kendisinden önceki ve sonraki kelimeye bitiştirilmeden yazılır.

Osmanlıca matbu metinlerde Batı sahasına ait şahıs ve şehir adları genellikle okunduğu gibi yazılmaktadır. Tanzimat sonrasına ait bir metnin çeviriyazısında bu tür kelimeler original dildeki imlâsına uygun yazılmalıdır.

Ör. “Mısır’da kalan Fransızların umûr-ı mâliye müdür-i umûmîsi Posiyelk’a gönderdiği mektup (...)” (–).

“Mısır’da kalan Fransızların umûr-ı mâliye müdür-i umûmîsi Poussielque’a gönderdiği mektup (...)” (+)

Terkip şeklinde yazılan Arapça ve Farsça kitap isimleri ve özel isimlerin her iki baş harfi de büyük yazılı.

Ör. Menakîbü’l-Ârifîn, Mahzenü’l-Esrâr, Tercüme-i Eflâkî, Mesnevî-i Şerîf, Şems-i Tebrizî.

Türkçede yaygın olarak kullanılan yabancı yer ve şahıs adlarında ise Türkçe kullanımı esas alınır.

Masdar-ı ca‘liler -günümüz Türkçesinde sık kullanıldığı için tek y ile yazılanlar hariç- çift y ile yazılmalıdır. Ör. Osmâniyye, Cülûsiyye, şahsiyye ... Sık kullanılanlara Ör. Bahriye, Mülkiye...

Nisbet -î’si ile biten kelimelerin sonuna Türkçe olarak ismin -e hâli geldiğinde masdar-ı ca‘lilerle karışmaması için “î” şeklinde yazılmalı fakat bu imlâ masdar-ı ca‘lilerde kullanılmamalıdır:

Ör. “Âmâl-i millîye uygun olarak ...” (Burada millî kelimesinin sonundaki -ye, ismin -i hâlini gösterir).

“Âmâl-i milliyyeye uygun olarak ...” (“Âmâl-i Millîyeye” imlâsı yanlıştır).

Osmanlıca matbu eserlerde vurgulanmak istenen kelimeler ve özel adlar çoğunlukla parantez içine alınarak vurgulanır. Oysa bugün bunun yerine çift tırnak içine alarak vurgulama tercih edilmektedir. Bu bakımdan;

a. Sadece vurgulanması gereken bir (veya birkaç) kelime varsa parantez yerine tırnak içinde yazılmalıdır.

Ör. “(...) nâm-ı âlîleri (Nizâm-ı Cedîd) tesmiye olundu.” (-)

“(...) nâm-ı âlîleri “Nizâm-ı Cedîd” tesmiye olundu.” (+)

b. Vurgulanmak istenen bir kitap adı ise sadece italik yazılması vurgu için yeterlidir.

Ör. “Tameşvarî (Hadîkatü’ş-Şu‘arâ) / “Hadîkatü’ş-Şu‘arâ” nâm eser-i bî-hemtâsında (...)” (-)

“Tameşvarî *Hadîkatü’ş-Şu‘arâ* nâm eser-i bî-hemtâsında (...)” (+)

c. Osmanlı alfabesinde büyük – küçük harf ayrımı olmadığı için şahıs, kurum veya yer adı cinsinden özel isimlerde ayrıca tırnak içine almak biçiminde özel bir vurguya gerek yoktur; baş harflerinin büyük yazılması yeterlidir.

Ör. “Şeyhülislâm’ın üstâdı (Münîr Efendi) de çağırılıp meydâna getirildi.” (-)

“Şeyhülislâm’ın üstâdı Münîr Efendi de çağırılıp meydâna getirildi.” (+)

Dolayısıyla bu gibi durumlarda Osmanlı Türkçesiyle kaleme alınmış metinlerde kullanılan parantezler hiç kullanılmamalıdır. Elbette açıklama ve ek bilgi mahiyetindeki cümle veya kelime gruplarında parantez kullanılacaktır.

Ana metin içinde geçen Türkçe dışındaki dillerden iktibas edilmiş cümlelerin, metin içine tercüme aktarılmalı, gerekiyorsa dipnotlarda orijinal yazılışları kaynak bilgisinden önce verilmelidir.

Günümüz Türkçesinde kullanılmayan Farsça kelimelerin imlâsında, günümüzde kullanılanlarda olduğu gibi Türkçe telâffuz esas alınmalıdır.

Ör. nohoft (-) → nühüft (+); dovvom (-) → düvvüm (+) ...

Osmanlı Türkçesiyle basılı bir metinde geçen her tür Arapça kelimenin yazımında da yaygın Türkçe telâffuz esas alınmalıdır. Ör. Rasûl (-) → Resûl; a‘yân → âyân ...

Arapça kelimelere mahsus bir ses olan ayn harfi, anlam karışıklığına veya okuma hatasına sebep olmadıkça imlâya yansıtılmamalıdır.

Tanzimat sonrası matbu metinlerde transkripsiyon değil transliterasyon esas alınacağı için isimleşmiş veya çok kullanıldığı için âdetâ birleşmiş Arapça, Farsça terkiplerde kullanılacak apostrof ve tire işaretleri kaldırılmalıdır.

Ör. Abdü'l-Hamîd (-) → Abdülhamîd (+), Kânûn-i sâni (-) → Kânûnisânî (+), Teşrîn-i sâni (-) → Teşrînisânî (+), Rebîü'l-evvel → Rebûlevvel (+),

Cemâziye'l-âhir → Cemâziyelâhir (+), Zi'l-ka'de → Zilkâde (+),

Şeyhü'l-İslâm (-) → Şeyhülislâm (+) vb.

Türkçe kelimelerin -özellikle fiil kökenli kelimelerin- sonlarında Osmanlı metinlerinde genellikle b harfi ve diğer bazı kelimelerde c ve d harfleri kullanılırsa da çeviriyazı çalışmalarında p, ç, t şeklindeki sert-sessiz harfler kullanılmalıdır. Yine özellikle fiil kökenli kelimelerde Eski Türkçeye ait telaffuzun Anadolu sahasındaki bir devamı olarak Osmanlı imlâsına yansıyan “ü” sesleri “i”, “ı” sesleri ses uyumuna göre düzeltilmeli; kapalı e harfi de denen ve genellikle “i” harfiyle yazılan ses ise “e” harfiyle yazılmalıdır.

Ör. idüb (-) → edip (+), konub (-) → konup (+), bitüb (-) → bitip (+),

içün (-) → için (+), ağac (-) → ağaç (+), yiğid → (-) yiğit (+),

geçid (-) → geçit (+) ...

2. Tanzimat Sonrası Yazma Arşiv Belgelerinde

Bu tür metinlerde ilmî transkripsiyon usûlü uygulanır.

3. Tanzimat Öncesi Matbû veya Yazma Metinlerde

Bu tür eserlerin çeviriyazıları hazırlanırken İSAM DİA ve MEB İslâm Ansiklopedisi'nde uygulanan ilmî transkripsiyon usûlü kullanılmış olmalıdır. Bu iki Ansiklopedi arasında herhangi bir uyumsuzluk olursa DİA esas alınır. Kuruma Tanzimat öncesi bir metnin yayını teklif edilirken transkripsiyon alfabetine mahsus harfler bir liste hâlinde eserin başında gösterilmeli; metin boyunca da özellikle Türkçede bulunmayan harflerin yazımında bu alfabe esas alınmalıdır.

KAYNAK GÖSTERME

1. Eserler dipnot kullanılarak yazılmış olmalıdır. Dipnotlarda geçen kaynaklar, açık ve ayrıntılı künyeleriyle birlikte yazının sonunda Kaynaklar kısmında verilir. Dipnot cümle bitiminde noktadan sonra verilmelidir.

Örnek: *Hatt-ı Humâyûn*, bazı istisnâî haller hariç, padişahın, kendi hattı ile yazdığı emirler için kullanılan bir tabirdir. ⁴

2. Kaynak ilk kez geçtiğinde, künyesi dipnotta aşağıdaki şekilde verilir. Kitap başlığı *italic* olarak yazılır.

Dipnot: Mübahat S. Kütükoğlu, *Osmanlı Belgelerinin Dili (Diplomatik)*, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2018, s. 172.

3. Dipnotta ikinci kez geçen kaynak için, araya başka kaynaklar girmişse, yazarın soyadından sonra “*age.* (adı geçen eser), *agm.* (adı geçen makale), *agt.* (adı geçen tez)” gibi kısaltmalar kullanılır.

Dipnot:

Mübahat S. Kütükoğlu, *Osmanlı Belgelerinin Dili (Diplomatik)*, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2018, s. 172.

İsmail Hakkı Uzunçarşılı, *Osmanlı Tarihi*, C II, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2016, s. 370.

Kütükoğlu, *age.*, s. 184.

4. Dipnotlarda “Ad Soyad” sıralaması, kaynaklar bölümünde ise “Soyad, Ad” sıralaması tercih edilir. Kitapla ilgili künye bilgileri kaynaklar bölümünde verilirken sayfa bilgisine tekrar yer verilmez.

Dipnot: Yaşar Yücel, *Muhteşem Türk Kanuni İle 46 Yıl*, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2019, s. 30.

Kaynakça: Yücel, Yaşar, *Muhteşem Türk Kanuni İle 46 Yıl*, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2019.

5. Alıntı bir makaleden yapılmışsa, dipnotta alıntının geçtiği sayfa veya sayfaların bilgisi verilir. Dergi isimleri *italic* olarak yazılır. Kaynaklar bölümünde ise makalenin dergideki sayfa aralığıyla ilgili bilgiler verilmelidir.

Dipnot: Feridun M. Emecen, “Geç Orta Çağ Anadolu’sunda Bir Selçuklu Kenti Bolvadin’in Tarihi Gelişimi Üzerine Bazı Notlar”, *Bellekten*, C LXXXV, S. 302, Nisan 2021, s. 23.

Kaynakça: Emecen, Feridun M., “Geç Orta Çağ Anadolu’sunda Bir Selçuklu Kenti Bolvadin’in Tarihi Gelişimi Üzerine Bazı Notlar”, *Bellekten*, C LXXXV, S. 302, Nisan 2021, s. 17-28.

6. Bir eser metinde ilk defa kullanıldığı zaman tam künyesi verilmelidir. Daha sonra metin içi göndermeler ve mükerrer alıntılarda ya da dipnotlarda, gerekli durumlarda künyeler kısaltılarak verilebilir. Ancak metnin sonundaki kaynakçalarda kısaltma ve özetleme yapılmaz.

Örnek: Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi (DİA).

ÖRNEKLER

1. Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı

- a. Dipnot: Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Osmanlı Arşivi (BOA), Cevdet Maliye (C. ML), 753/30679, 27 Ca 1196 / 10 Mayıs 1782.

İlk dipnottan sonra BOA kısaltması kullanılır.

İkinci Kez Kullanım: BOA, C. ML, 753/30679.

Kaynakça: Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Osmanlı Arşivi (BOA),

Cevdet Maliye (C. ML), 753/30679.

- b. Dipnot: Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi (BCA), 490.1.0.0/15.79.7., 02.05.1935.

İlk dipnottan sonra BCA kısaltması kullanılır.

İkinci Kez Kullanım: BCA, 490.1.0.0/15.79.7.

Kaynakça: Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi (BCA),

490.1/15.79.7.

2. Türk Tarih Kurumu Arşivi

Dipnot: Türk Tarih Kurumu Arşivi, Osman Ferit Sağlam Koleksiyonu (OFS), 238/19.

İlk dipnottan sonra TTK Arşivi kısaltması kullanılır.

İkinci Kez Kullanım: TTK Arşivi, OFS, 238/19.

Kaynakça: Türk Tarih Kurumu Arşivi (TTK Arşivi),
Osman Ferit Sağlam Koleksiyonu (OFS), 238/19.

3. Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü Arşivi

Dipnot: Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü Arşivi (TKGM.), Tapu Tahrir Defterleri (TT.d.), 49, vr. 7a.

İlk dipnottan sonra TKGM. kısaltması kullanılır.

İkinci Kez Kullanım: TKGM.TT.d., 49, vr. 7a.

Kaynakça: Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü Arşivi (TKGM.),
Tapu Tahrir Defterleri, 49.

4. Kızılay Arşivi

Dipnot: Kızılay Arşivi (KA), 171/91.

İlk dipnottan sonra KA kısaltması kullanılır.

İkinci Kez Kullanım: KA, 171/91.

Kaynakça: Kızılay Arşivi (KA),
171/91.

5. Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi

Dipnot: Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi (VGMA.), İstanbul Vakfiye Defterleri (VKF.İST.d.), 579, s. 152.

İlk dipnottan sonra VGMA. kısaltması kullanılır.

İkinci kez kullanım: VGMA.VKF.İST.d., 579, s. 152.

Kaynakça: Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi (VGMA.),
İstanbul Vakfiye Defterleri (VKF.İST.d.), 579.

6. Tek yazarlı kitap

Dipnot: Mübahat S. Kütükoğlu, *Osmanlı Belgelerinin Dili (Diplomatik)*, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2018, s. 172.

Kaynakça: Kütükoğlu, Mübahat S., *Osmanlı Belgelerinin Dili (Diplomatik)*, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2018.

7. İki ve ikiden fazla yazarlı kitap

a. Dipnot: Ali Sevim-Erdoğan Merçil, *Selçuklu Devletleri Tarihi Siyaset, Teşkilât ve Kültür*, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2020, s. 45.

İkinci Kez Kullanım: Sevim-Merçil, *age.*, s. 57.

Kaynakça: Sevim, Ali-Merçil, Erdoğan, *Selçuklu Devletleri Tarihi Siyaset, Teşkilât ve Kültür*, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2020.

b. Dipnot: Yasemin Demircan, Levent Kayapınar, Ayşe Kayapınar, *Osmanlı Dönemi Ege Adaları Tarihi Kikladlar*, C I, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2020, s. 55.

İkinci Kez Kullanım: Demircan ve diğerleri, *age.*, s. 60.

Kaynakça: Demircan, Yasemin, Kayapınar, Levent, Kayapınar, Ayşe, *Osmanlı Dönemi Ege Adaları Tarihi Kikladlar*, C I, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2020.

8. Tek yazarlı makale

Dipnot: Ahmet Kılınç, “Klasik Dönem Osmanlı Devleti’nde Uygulanan Kürek Cezasının Hukuki Tahlili”, *Belleten*, C LXXIX, S. 285, Ağustos 2015, s. 540.

Kaynakça: Kılınç, Ahmet, “Klasik Dönem Osmanlı Devleti’nde Uygulanan Kürek Cezasının Hukuki Tahlili”, *Belleten*, C LXXIX, S. 285, Ağustos 2015, s. 531-558.

9. İki yazarlı makale

Dipnot: Kemal Beydilli-İsmail E. Erünsal, “Prut Savaşı Öncesi Diplomatik Bir Teşebbüs Seyfullah Ağa’nın Viyana Elçiliği (1711)”, *Belgeler*, C XXII, S. 26, Ocak 2001, s. 12.

İkinci Kez Kullanım: Beydilli-Erünsal, agm., s. 15.

Kaynakça: Beydilli, Kemal-Erünsal, İsmail E., “Prut Savaşı Öncesi Diplomatik Bir Teşebbüs Seyfullah Ağa’nın Viyana Elçiliği (1711)”, *Belgeler*, C XXII, S. 26, Ocak 2001, s. 1-129.

10. Yayına hazırlanan eserler

Dipnot: Mahir Said Pekmen, *Fizan Hatıraları*, Yay. haz. Hasan Babacan-Servet Avşar, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2018, s. 30.

Kaynakça: Pekmen, Mahir Said, *Fizan Hatıraları*, Yay. haz. Hasan Babacan-Servet Avşar, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2018.

11. Yazmalar

Dipnot: Alâeddin Ali Çelebi, *Hümâyunnâme*, Süleymaniye Kütüphanesi, Hâlet Efendi 374, vr. 290a.

Kaynakça: Alâeddin Ali Çelebi, *Hümâyunnâme*, Süleymaniye Kütüphanesi, Hâlet Efendi 374.

12. Kur’andan yapılan alıntılar

Dipnot: Kur’an, 96/1.

13. Yazarı belirtilmemiş kitap

Dipnot: *Atatürk’ün Özdeyişleri*, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2020, s. 18.

Kaynakça: *Atatürk’ün Özdeyişleri*, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2020.

14. Çeviri kitap

Dipnot: Gleb Golubev, *Uluğ Bey*, çev. Abdrasul İsakov, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2021, s. 70.

Kaynakça: Golubey, Gleb, *Uluğ Bey*, çev. Abdrasul İsakov, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2021.

15. Sempozyum ve kongrelerde sunulan bildiri

Dipnot: Yunus Koç, “Türk Tarih Kurumu ve Türk Tarihçiliğindeki Yeri”, *Cumhuriyet Döneminde Türkiye’de Tarihçilik ve Tarih Yayıncılığı Sempozyumu, Ankara 18-20 Mart 2010, Bildiriler*, ed. Mehmet Öz, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2011, s. 658.

Kaynakça: Koç, Yunus, “Türk Tarih Kurumu ve Türk Tarihçiliğindeki Yeri”, *Cumhuriyet Döneminde Türkiye’de Tarihçilik ve Tarih Yayıncılığı Sempozyumu, Ankara 18-20 Mart 2010, Bildiriler*, ed. Mehmet Öz, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2011, s. 655-667.

16. Editörlü kitapta bölüm

Dipnot: Nurcan Abacı, “Bir Tarih Metni Nasıl İnşa Edilir?”, *Tarih Nasıl Yazılır? Tarihyazımı için Çağdaş Bir Metodoloji*, ed. Ahmet Şimşek, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2019, s. 180.

Kaynakça: Nurcan Abacı, “Bir Tarih Metni Nasıl İnşa Edilir?”, *Tarih Nasıl Yazılır? Tarihyazımı için Çağdaş Bir Metodoloji*, ed. Ahmet Şimşek, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2019, s. 177-193.

17. Editörsüz ya da editörü belli olmayan kitapta bölüm

Dipnot: M. Tayyip Gökbilgin, “Kanunî Sultan Süleyman’ın Macaristan ve Avrupa Siyasetinin Sebep ve Âmilleri, Geçirdiği Safhalar”, *Kanunî Armağanı*, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2001, s. 9.

Kaynakça: Gökbilgin, M. Tayyip, “Kanunî Sultan Süleyman’ın Macaristan ve Avrupa Siyasetinin Sebep ve Âmilleri, Geçirdiği Safhalar”, *Kanunî Armağanı*, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2001, s. 5-39.

18. Tez

Dipnot: Erhan Afyoncu, *Necati Efendi Târih-i Kırım (Rusya Sefâretnamesi)*, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul 1990, s. 40.

Kaynakça: Afyoncu, Erhan, *Necati Efendi Târih-i Kırım (Rusya Sefâretnamesi)*, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul 1990.

19. Ansiklopedi maddesi

Dipnot: Abdülkadir Özcan, “Târih-i Osmânî Encümeni”, *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi*, C 5, İstanbul 2011, s. 84.

Kaynakça: Özcan, Abdülkadir, “Târih-i Osmânî Encümeni”, *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi*, C 5, İstanbul 2011, s. 83-86.

20. Yazarlı gazete yazısı

Dipnot: Hüseyin Cahid Yalçın, “Millî Matem”, *Yeni Sabah*, 10 İkinciteşrin 1940, s. 1.

Kaynakça: Yalçın, Hüseyin Cahid, “Millî Matem”, *Yeni Sabah*, 10 İkinciteşrin 1940.

21. Yazarsız gazete yazısı

Dipnot: “İngilizler Dün Münih Şehrini Bombaladılar”, *Yeni Sabah*, 10 İkinciteşrin 1940, s. 3.

Kaynakça: “İngilizler Dün Münih Şehrini Bombaladılar”, *Yeni Sabah*, 10 İkinciteşrin 1940.

21. İnternet Sayfası

a. Dipnot: <https://www.ttk.gov.tr/belgelerle-tarih/fotograflarla-ttk>, son erişim tarihi: 01.05.2021.

Kaynakça: <https://www.ttk.gov.tr/belgelerle-tarih/fotograflarla-ttk>, son erişim tarihi: 01.05.2021.

b. Dipnot: Selim Erdoğan, “Sakarya Meydan Muharebesi: Saha Araştırmaları”, *Akademik Tarih*, <https://www.akademiktarihtr.com/sakaryameydanmuharebesi/>, son erişim tarihi: 01.05.2021.

Kaynakça: Erdoğan, Selim, “Sakarya Meydan Muharebesi: Saha Araştırmaları”, *Akademik Tarih*, <https://www.akademiktarihtr.com/sakaryameydanmuharebesi/>, son erişim tarihi: 01.05.2021.

22. Sözlü Tarih

Dipnot: 01.05.2021 tarihinde Alp Arslan (d. 1935) ile yapılan görüşme.

Kaynakça: Kaynak Kişiler

Alp Arslan (d. 1935), (01.05.2021).

23. E-Kitap

Dipnot: Ayşe Bedir (yay. haz.), *Gazi Mustafa Kemal Atatürk (Toplu Makaleler Belleten)*, C 1, Türk Tarih Kurumu, Ankara 2021, s. 995, son erişim tarihi: 01.05.2021, <https://www.ttk.gov.tr/wp-content/uploads/2021/10/GAZI-MUSTAFA-KEMAL-ATATURK-Toplu-Makaleler-Belleten-Cilt-1.pdf>

Kaynakça: Bedir, Ayşe (yay. haz.), *Gazi Mustafa Kemal Atatürk (Toplu Makaleler Belleten)*, C 1, Türk Tarih Kurumu, Ankara 2021, son erişim tarihi: 01.05.2021, <https://www.ttk.gov.tr/wp-content/uploads/2021/10/GAZI-MUSTAFA-KEMAL-ATATURK-Toplu-Makaleler-Belleten-Cilt-1.pdf>

KISALTMALAR

- Kısaltmalarda italik yazılanlar dipnotlarda da italik olmalı, küçük harfle başlatılanlar dipnotlarda da küçük harflerle yazılmalıdır.

bk. : Bakınız

bs. : baskı

C : Cilt

Çev. : çeviren/tercüme eden

Çev. notu: Çevirenin notu

ç.yazı :çeviriyazı

DİA : Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi

ed. : Editör

haz. : hazırlayan

İA. : Millî Eğitim Bakanlığı İslâm Ansiklopedisi

s. : sayfa

S. : sayı

t.y. : basım tarihi yok

vb. : ve benzerleri

vd. : ve diğerleri

vr./yk. : varak/yaprak

y.y. : basım yeri/yayınevi yok

Yay. : Yayınları, Yayıncılık

Y.evi : Yayınevi

Yay. haz. : yayına hazırlayan

Yay. haz. notu: Yayına hazırlayanın notu

- Sicill-i Ahvâl Defteri vb. arşiv kaynakları için Devlet Arşivleri Başkanlığı Arşiv Katalog sistemindeki kısaltmalar kullanılır.